

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

HOOFDREDACTEUR: B. SUURENBROEK. GRIFFIER: W. VAN LUTTERVELT. REDACTEUREN: A. H. BLOM
G. H. W. MEEDER — R. RADEMAKER — H. SALM.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 6.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIE: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA).

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — OUDE DELFT 101
18^e JAARGANG 6 APRIL 1946 6-BLZ. No. 18

REDACTIONEEL

Na de dreigementen van den Laga-secretaris durfden we uiteraard niet thuis te blijven en zoo gingen we aan het werk om een auto te vinden voor het Zotje, de Redactie en enkele begenadigden.

Helaas voelde Chistoffel — U weet wel: die met de emmertjes — zich hierdoor in een allernaamzaamste hoek geduwd; waarom mocht hij nu niet mee? Zondagmorgen waren alle vier de banden van onze auto lek; de politie heeft momenteel de zaak in handen en meent de dader reeds op het spoor te zijn.

Daar stonden we nu, gaan per fiets of niet gaan. Het Zotje keek eens naar de lucht, zijn zakdoek en zijn horloge, en achtte het te koud. Een ander prefereerde een reis per trein en verloofde. Zoo bleven we met ons allen over; hoe akelig zult U zeggen. Ach welneen, het akelige komt pas. We zochten en vonden twee fietsen en de moed om er mee naar Ouderkerk te willen rijden in den tijd van drie uur en drie kwartier. Moet nog verteld worden hoe hard de Noordenwind blies en hoe koud? Toen we tenslotte bij de Amstel kwamen... daar deed zich open: niets. De booten bleken een voorsprong van acht kilometers op de Redactie te hebben gekregen. Dit leek een gelukwensch waard; bovendien hadden we honger en derhalve aten we een boterham op Laga's roem en voorspoed. Dit bleek later volkomen terecht te zijn geweest. Want niet alleen hoorden we dat de Delftsche stijl de eenige stijl was tijdens de wedstrijd, maar dezelfde situatie heersche later op den dag in de societeit van een tot dusver nog steeds erkend corps dat zijn naam liever niet genoemd wil zien in dit verband: Dood-ordinaire Laga-supporters liepen in hun onschuld vrijelijk in en uit Senaats- en commissariskamertjes, terwijl in andere celvormige ruimten een losbandige deining raasde en tierde, en vergeefs trachtte het Laga-element te assimileeren in zijn bonte kleurloosheid. Er werd immers pal gestaan, dapper en met volledig succes. Ja, men kan er daar ten Noorden van Ouderkerk over meepraten wat het is een minderwaardigheidscomplex te hebben.

Zacht ei.

Ik wilde met je spreken, man tot man!
Over de dwaasheid van het kind, dat nog niet weet te leven,
dat stuntelig zich telkens stoot, maar zuiver is en fel
in zijn directe streven,
dat holt achter gedroomde schoonheid van een schittering,
al weet het er de verte noch de waarde van.

Ik wilde met je spreken over de oorspronkelijke daad,
Over den mensch, die zoekt en waagt zijn vel te scheuren,
die hartstocht heeft en drang, die faalt en mateloos kan
treuren
maar die zich niet laat wiegen en laat rotten in de middelmaat...!

Jou kwasie lach staat, als ik tot je spreken
ga, gestorven, stijf geteekend in je slappe trekken
en in je oogen glinstert angst, als bij een vrouw, die wil
bedekken,
met een hand, de blik waardoor zij al te vrij wordt
aangekeken!

Jij bent zoo onberispelijk getooid met louter goede
eigenschappen
Je doet zoo mateloos goed met het enkel plooien van je
bestudeerde lach;
jij bent het prototype van het wezenlooze slag
dat ik met ijzeren poot de bolle buik zal trappen!

Valt het je zwaar een enkele maal aan het verlangen
toe te geven;
voorover vlak te vallen als een beest;
je koude lichaam in de vlam te werpen van het laaiend
leven?

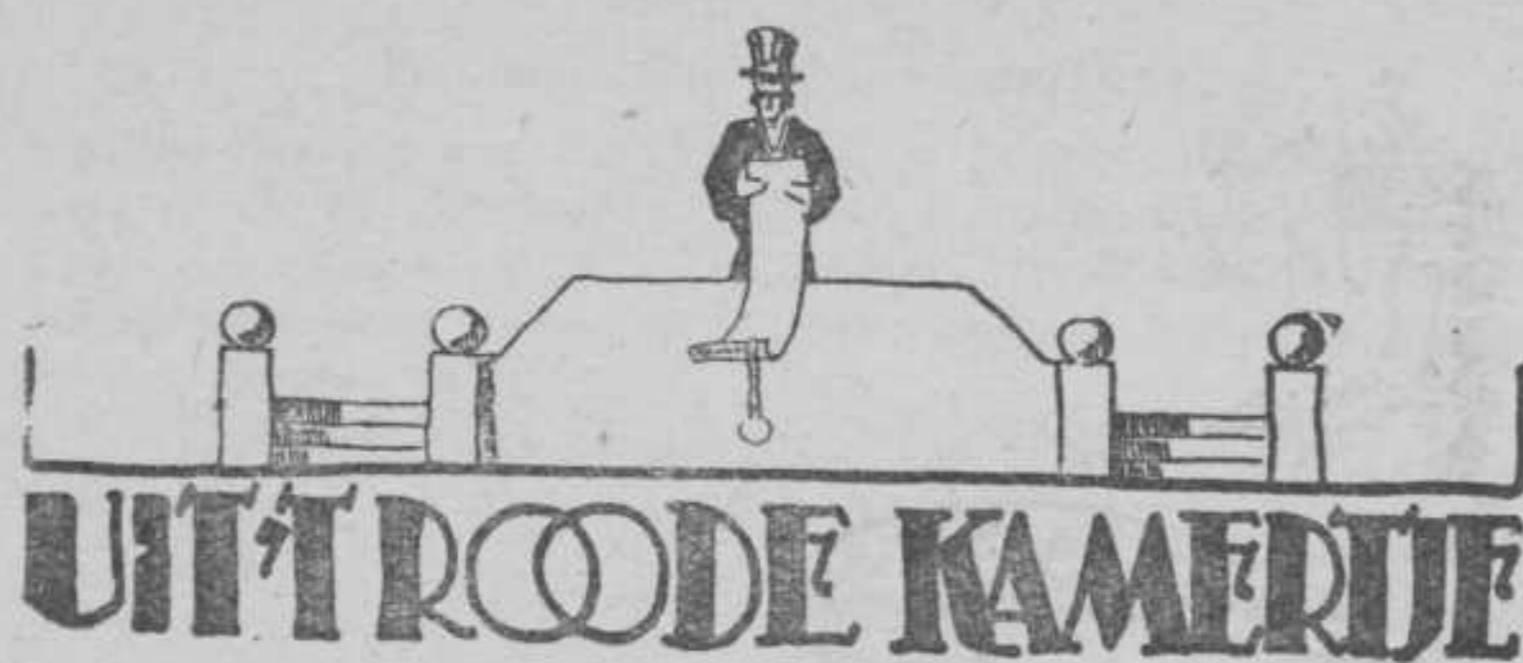
Een meening of een woede ken je niet; je lichaam gaat
gebogen,
begaan met de zwakke, die na strijd gezwicht;
Jij zelf had geen moeite, in de wandel, niet je evenwicht.
Jou heeft geen hartstocht ooit met valsche zang in koude
kolk gezogen!

Hoe zalvend en zacht is in jouw stem de zuiverheid
geweven.

Jij, ja jij, jij zelfs bent de kennis van het kwade kwijt!
Jouw plat gezicht is blank en bleek; dat pleit
voor jouw gezondheid en de vrijheid van je leven,
die jij als aureool op eigen hoofd geheven
hebt en afneemt, als een hoed, wanneer je statig langs
mij schrijdt...!

N.N.

844A

De Senaat maakt bekend, dat hij gesterkt en uitgerust na de afgelopen week van verdiende rust zijn werkzaamheden weder op 31 Maart heeft aangevangen.

Namens den Senaat,
P. H. SIMON THOMAS.
Vice-Secretaris.

Stem- en Schouwburgcommissie.

De Stem- en Schouwburgcommissie maakt hierbij bekend dat vanaf Donderdag 28 Maart 1946 een verkiezing gehouden zal worden voor de functie van redacteur van het Officieel Orgaan van het Delftsch Studenten Corps „De Spiegel”. Candidaat door den Senaat gesteld: B. W. van der Vlucht.

Namens de Stem- en Schouwburgcommissie,
N. A. STIGTER, Secretaris.

Moment.

Een merel fluit een liedje
in de late schemering.
Een lucifer wordt ontstoken
— een kleine, lichte kring.

Twee vurige vonkjes schitteren
in een diepe, donkere zee.
In twee stille, klare wateren
dansen twee vonkjes mee.

Een krans van glimmende lichtjes
als goud op de fijnste zij,
Straalt, als om 't gelaat van Maria
op een heel oud schilderij.

Daaronder is vuurrood het mondje
dat vochtig en warm en zoo zacht
Als een kersje, rijp van het zonlicht
op het smakelijk verorberen slechts wacht.

Dan blaast een wolkje, heel ijl slechts
als een teder waas in het niet,
— Een hand zwaait de vlam, 't is weer duister
De merel gaat voort met zijn lied.

J. PETRI.

Liedje.

Phoenix, boven houten stoeltjes
zwevend aan Uw eindie koord,
Wij hebben U in 't Duitsch bezongen,
niet beseffend hoe 't behoort,
Phoenix, laat Uw aars nu kussen,
onder 't jub'len van Uw lied,
dat stellig wel Uw staart doet krullen
nu ge het gezuiverd ziet!

L. VAN BEEST.

Diegenen, die meenen dat het hun goed recht is dag- en weekbladen van de leestafel in de middenzaal der Societeit „Phoenix” te verwijderen en ontvreemden, worden er opmerkzaam op gemaakt, dat ik bij voortgang dezer diefstallen mij genoodzaakt zal zien deze periodieken slechts ter lezing te leggen in de leeszaal.

Namens het Bestuur,
W. VAN LUTTERVELT, Bibliothecaris.

Nieuw aangeschafte boeken.

I. NEDERLANDSCH.

Anoniem. Berijmd verzet.
M. ter Braak. De nieuwe elite.
A. Roland Holst. Een winter aan zee.
Theun de Vries. Kenau.
Theun de Vries. De laars.

V. VERTAALDE WERKEN.

Micheal Prawdin. He erfgoed van een groot mongool (2 deelen).
Prof. Dr A. Wagenvoort. Muziek der spheren.
(Bloemlezing van de schoonste gedichten uit de wereldpoezie.) Deel I De Oudheid.

VI. GESCHIEDENIS EN LEVENSBESCHRIJVINGEN.

W. Arondéus. Matthijs Maris.
Emile Boutroux. Pascal *).
Sir Neville Henderson. Het falen eener missie.
Dr. J. Brouwer. Montigny.

VII. LAND- EN VOLKENKUNDE.

Dr. M. D. Ozinga. Ons eigen land.

VIII. SOCIALE WETENSCHAPPEN.

Dr. Ir. F. Bakker Schut. Uitbreiding Nederlandsch grondgebied gewenscht.
Sir W. Beveridge. The price of peace.
Boisot. De wedergeboorte van het Koninkrijk.
Mr. G. B. J. Hiltermann. Land om land.
Prof. Mr. W. P. J. Pompe. Het nieuwe tijdperk en het recht.
Denis de Rougemont. Persoonlijkheid als roeping in dezen tijd *).

J. W. Schotman. Naar open water *).
Mr. Dr. C. Smit. De buitenlandsche politiek van Nederland.
Deel I. De Republiek.
Deel II. Het Koninkrijk.

XII. GODSDIENST EN WIJSBEGEERTE.

Prof. Dr. S. F. H. J. Berkelbach-v. d. Sprenkel. Het nieuwtestamentisch kerkbegrip in onze kerken *).
A. M. Brouwer. De taak der kerk *).
Dr. J. Koopmans. Wat zegt de bijbel *).
Dr. H. Kraemer. Het raadsel der geschiedenis *).
Dr. H. Kraemer. Blijvende opdracht *).
Dr. Kurt Baschwitz. Du und die Masse.
Prof. Dr. G. van der Leeuw. De bijbel als boek *).
Sir Charles Marston. De historische juistheid van het oude testament *).

Dr. G. Oorthuys. Kruispunten op den weg der kerk *).

XIII. PRENTWERKEN, BROCHURES.

PRENTWERKEN.
Coppens. Koorbanken in Nederland.
Prof. J. H. Jurrens. Romantisch Amsterdam.
Willem van de Poll. Nazi-hel.
BROCHURES.
Ir. J. J. Broeze. Schets van de ontwikkelingsgang van de vliegtuigmotor (rede).
Prof. Ir. D. Dresden. Omwentelingen, stroomingen en grenzen (rede).
M. J. Druyvestein. Mechanische eigenschappen van metalen (rede).
Ir. H. J. Kolkman. Democratie op kwalitatieven grondslag.
Ir. L. H. de Langen. Over de plaats van het experiment bij de ontwikkeling der moderne werktuigbouwkunde (rede).
H. Ch. G. J. van der Mandere. Het handvest van San Francisco.
H. Ch. G. J. van der Mandere. Dumbarton Oaks.
Dr. Ir. A. van der Neut. Over de gewichtseconomie van het groote vliegtuig (rede).
Redactie Vrije Katheder. Vernieuwing der universiteit, — maar hoe?
*) Schenking van leden der N.C.S.V.

Les Muses s'amused

Wie zou zich niet herinneren, hoe Karel, in het achter ons liggende najaar, zijn oude Delfstche vrienden op kwam zoeken en in tranen uitbrastte bij het zien van de wrakstukken van wat eens het Delftsch Studenten Corps genoemd kon worden. Geschokt tot in het diepst van zijn sensibel gemoed hebben wij hem zien vertrekken, de onafscheidelijke wagschaatsen onder den arm, het hoofd schuddend, ten prooi aan de hevigste aanval van melancholie.

Maar zie, ook hier voltrok zich weer het wonder: Terpsichore richtte hem op, in de verdrukking de sharten leerde hij de oneindigheid harer liefde kennen. Hij, de koel berekenende technicus, zag de wijde hemelpoorten zich voor hem openen, de Meizang der engelen werd hem geopenbaard en een meesterwerk ontstond: de Fuga op het Io Vivat voor accordeon en piano.

Men lette, om maar eens iets te noemen, op den inzet van de bas in de vierde maat, een geniale omkeering van het hoofdthema, of op de wonderlijk mooie en gedurfde modulatie naar de oorspronkelijke toonaard in de negende en tiende maat. Voorts verzuime men niet de bevrijdende werking te ondergaan van de oplossing in louter octaven van C.

Zoo zouden wij voort kunnen gaan, doch overtuigender dan alle nauwgezette analyse is het, deze scheppingsdaad te ondergaan door eigen spel en zoo door te dringen tot in die regionen, tot welke slechts enkele uitverkorenen het recht van toegang hebben.

Io Vivat

Une tugué

Accordeon, en imitant les clarinettes. À M.A.S.

Piano

Grave et avec grandeur

R. JONCKHEER.

Het antieke bovieren.

„Hola”, priegerste hij. „Ik flias er tusschen!”
 „Nou, nou”, grieperde Kees. „Gniebelenderwijs bloquant je al frens.”
 Iedereen lachte en spiech. En dat kwam, omdat het de aloude dag van Flansenswijze was. Dan pleegt elk te grabberen en te kwabberen van kwee tot kroes. Wat een tijd was dat! Toen kon je nog alle dag knoesteren met gnickelen of krachjen met fraaie boleinen. Vooral dat laatste was een heele kunst op de maat van de obstick. Maar er werd genoten.
 „Pak toe!” zei de fleemkees.
 „Gnoepiel!” riep de eerste aan de klierpomp en het sjochel bovierde.
 Oude tijden, oude zeden, maar verlangen we niet naar die tijd?

H. S.

Mijne Heeren ridders van de Koffyevlagh.

Alleen onze eerbied voor oude gebruiken doet ons U nog aanschrijven met Uw titel „ridder”. Kan men immers niet van ridders verwachten, dat zij..... Neen, de Redactie zal ridderslijk zijn.

Zakelijke overwegingen nopen de Redactie de schriftelijke discussie tusschen U en de Redactie te sluiten. En omdat het voor de Redactie zoo erg gemakkelijk is het laatste woord tegen U te schrijven, zult U hier in het geheel geen antwoord vinden op Uw schrijven in onze 16de aflevering. De Redactie wenscht eindelijk het verlossende duel.

Over de plaats van de strijd is nimmer een meeningsverschil geweest tusschen U en de Redactie. Met het wapen, door de Redactie voorgesteld, kunt U zich vereenigen zoo lang U nog aanspraak maakt op Uw titel.

Ten slotte stelt de Redactie U voor de laatste maal den tijd voor, waarop het duel zou kunnen beginnen: Vrijdag 12 April te middernacht.

Uw secondanten zullen zeer zeker Uw instemming met ons voorstel aan de Redactie willen overbrengen.

After-Head-of-the-river-impressie.

Een diep dreunend, dompend rythme, dat lichamen huppand en hakkend meetrekt, tracht de geest en het verstand in een ban te slaan.

Af en toe snerpande erupties van clarinetten en trompet, uitdagend.

Een zware rook en een zwoele mengelmoes van geuren hangen boven het dansvloertje, waaroverheen een fantast het licht laat spelen: — wit-rood-wit-rood. Buiten het parket is het diep schemerdonker en flauw zijn daarin menscheelijke gedaanten te onderscheiden, af en toe een kleurige vorm bewegend langs wit — de achtergrond is zwart, voor de oogen niet te doordringen —.

Schril contrast: de bar, een kleine zee van licht in blinkende lak en met klinkend gláswerk. De schreeuwende kleuren slechts overstemd door het gekwetter en gedaas van menschen: er wordt veel gedronken; hun gesticuleerende drukte maakt dat de geheele bar schijnt te bewegen — te trillen —. Nachtleven.

Als een bonk keihard hout staat een oogenblik de barkeeper, stil, achter zijn bartafel — naast een dansende mannenfiguur, in een rood jasje. Een onverschillige glimlach trekt over zijn zinnelijke lippen, één oogenblik maar, dan is hij verdwenen.

Ik begin mij iets terealiseeren —
 Ik voel en ik zie bewegingen en ik merk dat ik zelf ook bewegingen maakt. Maar er is geen harmonie met het rythme meer. Een onaangenaame gewaarwoording dringt zich op —. Kwijlend kreunen een paar saxophoons. Dan zwelt de muziek aan, dreigend, en bij een uithaal van al het koper tegelijk zie ik een schild met eenige walgelijke tekens.

Ik geloof dat ik schreeuw — anderen schreeuwen! Een zware druk welt uit mijn maag naar boven. Ik sla mij een weg door de massa — gevloek! Als ik wild de deur open duw valt kletterend een tegel naar beneden.

De deur slaat dicht. Goddank!

J. H. UITERWIJK.

RONDO.

(Personen: Kruier, dame, zoontje Flip).

- D.: „Kruier!.....
Witkiel! Kruier!”
K.: „Mevrouw?”
D.: „Breng deze twee koffers mee en daar dat valies, en...
eh.... hier is nog eën Koempoesam.... kom Flip... bij
de bushalte brengen, ja?... Flip! Die koffers zijn toch
niet te zwaar kruier?”
K.: „Nou, je moet maar denken, mevrouw.....”
D.: „Flip! Kom schiet op!”
K.: „Je moet maar denken, ik zeg altijd maar: ik heb liever
lichte.....”

(Personen: generaal, antiquair.)

- G.: „Heeft U ook porcelain?”
A.: „U bedoelt Meissner?”
G.: „Nee, porcelain. Porcelain, begrijpt U?”
A.: „Ja maar welke? Chineesch? Wedgewood?”
G.: „Van die keurige beeldjes, weet U wel?”
A.: „Wat vindt U hiervan?”
G.: „Hm... mooie kleur van rokken. Dat blauw met goud.
Aardig beeldje, doet je denken aan een prinses, hè?”
A.: „Het is een markiezin, die een menuet danst.”
G.: „Hoe weet U dat, zou je zeggen? Een marquise? Zegt-ie
voor de reclame.”
A.: „Wat vindt U van dat gezichtje zoo fijn gemodelleerd.
En die kleuren. Kijkt U eens naar die lipjes, kersrood.”
G.: „Ik heb lieve lichte.....”
Fijne kleur zoo donkerrood, vindt U niet?”

(Personen: twee handelsreizigers en een juffrouw).

- H_I: „En toen zei de lord, geef me mijn hoed en mijn jas,
want het is weer hetzelfde, ha, ha! uche... hal uch....”
H_{II}: „Ha! haha! Verdomd goeie mop! Haha! Hoe vinden
ze het uit, zou je zeggen.”
J.: „Uche.”
H_I: „Grutte, ik zal toch niet te hard hebben gepraat? Die
juffrouw kijkt as 'n visch op het droge.”
H_{II}: „Vin U het goed as we rooken, juffrouw? Ik zou U
natuurlijk niet....”
J.: „Ik maak geen bezwaar.”
H_I: „Wil ik er één voor U rollen?”
J.: „Nee!”
H_{II}: „Mag je hem zelf likken, hoor. Dat is geen moeite.”
H_I: „Ha, ha.”
J.: „Uche.”
H_I: „Ik heb twee soorten shag. Wil je donker?”
H_{II}: „Ik heb liever lichte.....”

Als zon schijnt in het clair-obscur
En vogels weer gaan zwichte',
Als 't roepgeluid van de natuur
Weer prikkelt mijn gewrichte'
Dan mijner ik in 't avonduur
En memoreer mijn plichte'
Al die mij drukken zwaar en zuur
En zucht: „k Heb liever lichte!”
Als borrels mij in droeve dronk
Somber te gronde richte'

Als 't vrindje vraagt: Zie je die griet?
Wat heeft ze zwarte vlichte!”
Als ik op 't examen blik
In donker vragende gezichte',
Dan antwoord ik op elke vraag
En brom: „k Heb liever lichte!”

Als in een zwaar, intiem gesprek
Mijn vriend mij eens wil stichte'
Mij wijst de waarde van de trouw
— En aanprijst al zijn nichte' —
Hij meent: „'n Serieuze vrouw die prefereer
Ik boven al die wichte'
Dan denk ik aan mijn avontuur
En stamel.

.....Ik ook!”

H.S.

H. C. G. LANGEMEIJER.

Voetbal interacademiale te Leiden.

In verband met velerlei groote gebeurtenissen, is voor vele Delvenaren het interacademiale voetbal tournooi schier ongemerkt voorbij gegaan. Doch de prestaties van de Delftsche Studenten Voetbal Vereeniging bleken van dien aard, dat men niet zou mogen vergeten ze te vermelden. Weliswaar dwong het Lot ons elftal zijn score wat laag in te zetten — tegenover de gastheeren was het een vriendelijk gebaar van de keeper, om driemaal de bal te ontwijken —, toch was er een duidelijke climax waar te nemen: in de derde en laatste wedstrijd verpletterde ons elftal een sterke combinatie van Groningers met 9—1, terwijl de tiende goal slechts een secunde in het imaginaire lag. Met deze zege was Delft kampioen in de troostronde, waarvoor het dan ook bij de volgende gezellige en plechtige bijeenkomst in de Sociëteit „Minerva” de passende lof toegezwaaid kreeg.

H. C. G. LANGEMEIJER.

Simon en de duivel.

Men wist in het dorp niet veel te vertellen over Simon Calvaris. Eigenlijk kende niemand hem, en ook al noemde men hem een „stier van een kerel” — toch waren er velen die zich soms huiverend afvroegen of hij een mensch of een beest was. Waar hij vandaan kwam, hoe oud hij was — ook dat wist niemand. „Oude Simon”, de houthakker was een vraagteken, een man zonder verleden. Hij moest wel zoo oud zijn als het bosch, dat door zijn sombere geheimzinnigheid iedereen afschrikte die er lust toe zou voelen om naar zijn plantenwoning door te dringen. En zeker had Simon iets van het bosch overgenomen — al was het dan slechts de onverzettelijke kracht waarmee de eiken de felste wind trotseerden.

Wat de dorpelingen wél wisten, was dat Simon Calvaris zijn ziel aan de duivel verkocht had — het pleit slechts voor hun eerlijkheid en menschenkennis dat zij dit niet als een ongevoelzaam verschijnsel zagen. Zóó erg was dat trouwens met Simon ook nog niet; hier was hoogstens sprake van een verdrag, een uitwisseling van diensten en wel had hij zich verbonden tot het onderhoud van een deel van het bosch als speciaal ontspanningsoord voor den duivel, die hier eens in het jaar — en wel in het voorjaar — met vacantie ging. Na enkele weken van puur aesthetisch genot, waarin hij telkens weer tot de conclusie kwam dat er nog veel te doen was alvorens hij de menschheid ook dit kon ontnemen, hervatte hij dan volledig uitgerust zijn werk.

Wat Simon betreft, het moge dan zoo zijn dat zijn ziel gevaar liep doordat hij zich zoo roekeloos aan collaboratie schuldig maakte, in feite was in het met bloed bezegeld verdrag niet meer bepaald dan dat hij in ruil voor zijn — vooral nachtelijke — arbeid aan des duivels privé-park, door zijn werkgever op redelijke wijze in het leven werd gehouden. Voor het geheel van maag en spieren dat Simon heette was dit voldoende. Misschien was het vaag tot hem doorgedrongen dat zijn bestaan geen zin had — in ieder geval was zijn levensideaal ingesteld op het eenig denkbare minimum van „te blijven leven”. Want daar gaat het maar om.

Moelijk is het aan te geven wat het in eerste oorzaak was dat verhinderde dat Simon en de duivel voor eeuwig in hun respectieve vicieuse cirkels van eet-werk-eet en rust-werk-rust voort bleven gaan. Doch het moet wel zoo zijn gebeurd dat er in Simon, deze ontwikkelde samenbundeling van levend protoplasma, nog iets was dat door den duivel over het hoofd kon worden gezien — iets dat om te ontkiemen slechts een intense aanraking, met het voorjaar noodig had, waarvan de duivel toch zelf regelmatig de bekoring onderging. Misschien is het een bloem op een voorjaarsmorgen of een groeiende bladknop geweest die iets in hem wakker riepen — iets dat begon te groeien tot het hem leek alsof de heele wereld nieuw en anders geworden was, alsof er plotseling een wolk van stofgoud op was neergekomen. En dat was zoo erg nog niet; maar het was fout dat hij in het volgende voorjaar in nauwelijks verstaanbare keelklanken zijn ontdekking aan den duivel vertelde.

Want de duivel, overmeesterd door de woede van het machteloos zijn, greep Simon, verpletterde en vermorzelde hem en slingerde tenslotte zijn hoofd (zijn hoofd „see”) door de lucht. Het stofgoud was al lang niet meer te zien toen het hoofd met een uitdrukking van stille verwondering vastgeprikt aan een boomtak neenschuddend heen en weer bengelde. Objectief gezien was het jammer voor den duivel want zijn park werd nu verwaarloosd. Maar zeer zeker was het het eerst voor Simon Calvaris; want alvorens men als hoofd alleen neen kan schudden moet men wel in aanzienlijke mate dood zijn. En daar gaat het toch heelemaal niet om.

A. MANGER.

Indië en de feiten.

Er wordt beweerd dat de belangstelling voor het probleem-Indonesië onder de studenten schandalig beneden peil is, en daarbij wordt afgegaan op hetgeen die „niet-geïnteresseerde studenten” schrijven — of liever, niet schrijven. Deze conclusie wordt echter tamelijk dubieus voor dengene die getuige is geweest van de belangstelling op dië vergaderingen van de D.S. Debating Club, welke gewijd waren aan de huidige situatie in de Aziatische gebiedsdeelen van het Koninkrijk der Nederlanden. Ook Vrijdag 29 Maart was de aula der T.H. weer geheel gevuld, dit ondanks het feit dat men eerder een zekere apathie t.a.v. het onderhavige vraagstuk zou hebben verwacht, gezien de talrijke lezingen over dit onderwerp die er door de verschillende organisaties in Delft reeds zijn georganiseerd.

Hoe het ook zij, zeker is dat de aanwezigen zich niet teleurgesteld hebben gevoeld door de betoogen van den heer van Velzen. Spreker begon met te vermelden hoe onvriendelijk hij in andere steden was ontvangen en welke de eerste uitingen waren van het Indonesische nationalisme (Boedi Oetomo en Sarekat Islam). Dit was omstreeks 1910. Langzamerhand kwam er in de volgende decennia ook in Nederland meer begrip voor de noodzaak van structureele wijzigingen in de verhoudingen tot en in Indië: Instelling van den Volksraad in 1918; de grondwetwijziging van 1922, waarbij het begrip kolonie in theorie werd afgeschaft; de uitbreiding der bevoegdheden van den Volksraad tot die van medewetgever (1925). Intusschen ontstond er een bovenlaag van intellectueele Indonesiërs die steeds meer beziel raakten van het streven een natie te vormen uit de staalkaart van volkeren die den Indischen archipel bewonen. Toch was het zeer moeilijk te beoordeelen wat er leefde in de verschillende bevolkingsdeelen, wat den G.G. Tjarda in 1940 deed besluiten om aan Mr Visman te verzoeken een rapport daarover samen te stellen; zeven dagen voor de capitulatie van Java kwam het gereed en niet meer dan één exemplaar ervan wist ternauwernood te ontkomen naar de Ver. Staten, het machtige land dat eerst onredelijk enthousiast was over de prestaties van de zwakke Nederlandsche strijdkrachten in den Pacific (de „one-ship-a-day-Dutchman”) en na de snelle ineenstorting op Java verviel in een geërgerde lusteloosheid t.o.v. Indië. Daarom ook richtte H.M. de Koningin haar bekende boodschap van 7 December 1942 tot de USA. Deze boodschap echter, evenals de onderteekening van het handvest der V. N., legt ons de verplichting op om voorgoed te breken met onze bewindvoering van voorheen, die weldadig maar au fond koloniaal was, om ruimte te geven aan de politieke en nationale aspiraties van de Indische bevolking.

Na gewezen te hebben op de consequentie en wreedheid waarmee de Japanners alle Europeanen en Indo-Europeanen alsook het gezagsgetrouwe inlandsche bestuur degradeerend behandelden, gaf de spreker aan de hand van verschillende mededeelingen een momentopname van de huidige situatie: Zoo verblijven er momenteel in Indonesië nog ongeveer 300.000 grootendeels onontwapende Japansche soldaten, die steeds drier met de extremisten collaboreeren, en er bestaat dan ook gegronde twijfel of onze geallieerde hun taak in deze wel juist volvoerd hebben. Kenmerkend is ook dat men in de door de Britten bezette gebieden vraagt om Nederlandsche troepen; overal waar deze optraden, werd de orde zonder bloedvergieten hersteld.

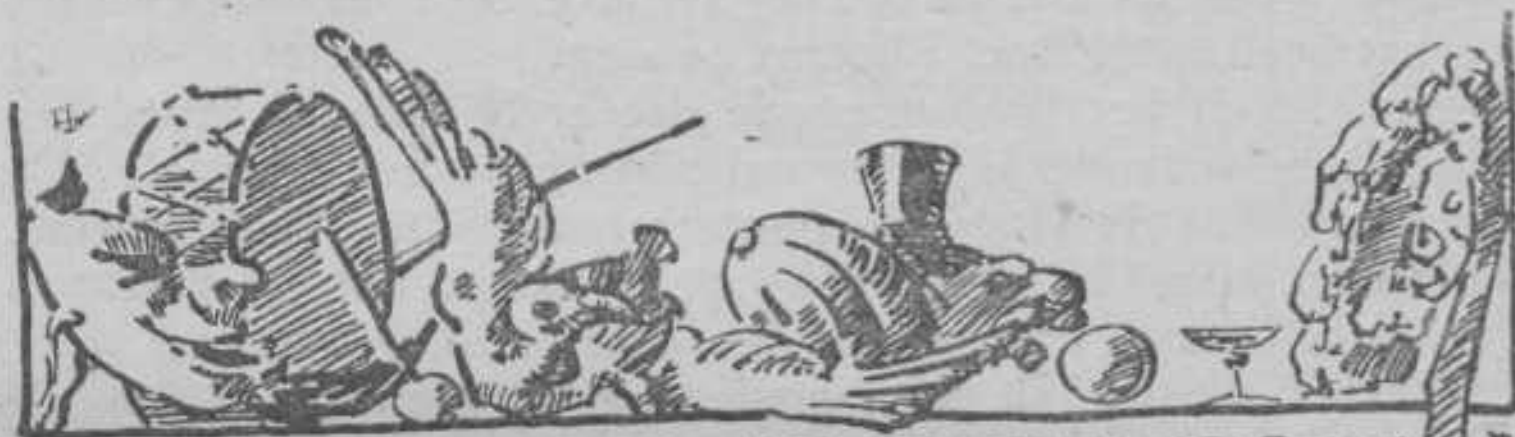
Vervolgens laakte de heer van Velzen de houding van groote groepen die door hun aanvallen in den rug de positie van den Luit.-G.G. voortdurend verzwakken; wat vandaag in Nederland wordt gepubliceerd, verschijnt morgen op de conferentietafel in Batavia! En dan behoeft men nog niet eens te bedenken dat het spreekuur van minister Meijnen voor driekwart gevuld is met menschen die willen ontkomen aan de uitzending naar Indië. Op het oogenblik wordt er van beide kanten gezocht naar gemeenschappelijke uitgangspunten en belangen; hiertegen moet niet worden geageerd, omdat dit zoeken erdoor wordt belemmerd en ook omdat de internationale schijnwerpers daarvoor teveel op ons gericht zijn. Zelfs in Zwitserland weet men, getuige de ervaringen van den spreker, dat een samengaan met Indonesië voor

Nederland noodzakelijk is. Dat Indië Nederland noodig heeft, weten velen echter niet, doch Sjahrir beseft het terdege.

Wij hebben aldus de inleider, als Nederlanders — en wellicht ook als Christenen — te werken met en voor Indonesië. Als we dit niet zien, is Indië verloren (althans voor ons) en zijn we zelf verloren, geestelijk en materieel. Want Nederland is (zoo luidden de wel wat gechargeerde woorden van een Zwitser) het eenige land in West-Europa dat op talrijke gebieden nog een onafhankelijke cultuur kan scheppen, als het tenminste de vereischte minimale welvaart weer weet te scheppen.

Na de pauze beantwoordde de heer van Velzen verschillende vragen en enkele zwakke aanvallen. Hij vermeldde daarbij het conservatisme van vele hooggeplaatste Engelsche functionarissen. Voorts werd volgens den inleider niet onderhandeld met een republiek of collaborateurs, maar gesproken met den man die het meeste vertrouwen geniet van de diverse groepeerings; geheel overtuigend waren zijn woorden hier niet. Overigens kan men niet anders zeggen dan dat de heer van Velzen een buitengewoon goed spreker is, die echter dankbaar gebruik maakt van de mogelijkheden tot rhetoriek afdwalingen en het gebruik van Engelsche termen. Dat de avond desondankse en verfrisschende indruk heeft achtergelaten bij de aanwezigen is, behalve aan de rhetorische gaven van den heer Van Velzen, te danken aan het feit dat er nu eens niet gefilosopheerd werd over de geestelijke grondslagen van het Nederlandsche bewind in het verleden en de toekomst, over de mentaliteit van de Oostersche volken en wat dies meer zij, doch dat er concrete zaken verteld werden en „hot news”.

G. M.

VEREENIGINGEN

D.S.M.G. „Apollo”.

Het Bestuur van het D.S.M.G. „Apollo” brengt onder de aandacht harer leden, dat de zaal in Bouwkunde, waar de vleugel is geplaatst, voor diegenen, die overdag geen gelegenheid hebben tot ensemblespel, ook één avond in de week is beschikbaar gesteld, dank zij de bereidwilligheid van de bouwkundige afdeling. Het is evenwel noodzakelijk dit van te voren op te geven bij den bibliothecaris. Het ligt in de bedoeling als eerste avond aan te wijzen

Dinsdagavond 9 April.

Voorts is het den bibliothecaris van het Bestuur een droevige plicht, te moeten vaststellen, dat eenige orkestleden hun bureauladen schijnen te moeten verzwaren met tweede-viool partijen. Nog steeds is missende o.a. de tweede vioolpartij van „Faust”, „Freischütz” en 1e pianoconcert van Beethoven (partij van het Residentie Orkest). Wil diegene, die met deze partijen van plan is een onsterfelijke herinnering aan de uitvoering te verkrijgen, dit snode voornemen ten spoedigste laten varen?

Namens het Bestuur, H. SALM, Bibliothecaris.

D.S.R.V. „Laga”.

Vrijdag 12 April a.s. te 20 ure
ALGEMEENE LEDENVERGADERING
in de Boveneetzaal der Soc. „Phoenix”.

AGENDA:

Opening.
Notulen.
Lustrum.
... (nog onbekend)
Rondvraag.
Sluiting.

Dezer dagen zullen de reclameprenten voor Laga's LUSTRUMwedstrijden van dezen zomer verkocht worden op de Societeit „Phoenix”.

De bedoeling is, dat deze overal in den lande komen te hangen; met dien verstande echter, dat zij slechts daar worden opgehangen waar, voor onze wedstrijden gewenscht publiek zich ophoudt. Kamerversiering mogen zij dus pas worden na de wedstrijden.

Namens het Bestuur der
J. VAN DER HOEVEN Vice-Secretaris.

D.S.D.G. „Vrije Studie”.

Woensdag 10 April, 's avonds 8 uur, zal Dr E. Reeser in de groote gehoorzaal van het gebouw voor Bouwkunde een lezing met muzikale illustratie houden over **Diepenbroek** ter gelegenheid van de 25sten sterfdag van den componist.

Namens het Bestuur,
C. OORTHUIJS, Secretaris

D.S.V.V.

Na het uittreden van den heer R. F. Storm, den Secretaris, heeft het Bestuur van de Delftsche Studenten Voetbal Vereniging, zich op 3 April j.l. als volgt samengesteld:

F. H. v. d. LINDE v. SPRANKHUIZEN, President.
H. C. G. LANGEMEIJER, Secretaris.
J. F. HERBSCHLEB, Thesaurier.
R. E. LAARMAN, Commissaris A.
H. F. N. DE RONDE, Commissaris B.

Namens het Bestuur,
H. C. G. LANGEMEIJER, Secretaris.

D.S.L.T.C.

Op Zaterdag 6 April worden de banen van de D.T.B. aan de Laan van Altena 34 (achter Agnetapark) geopend. De D.S.L.T.C. heeft hier één baan gehuurd, behalve Zaterdagmiddag en avond, Zondagavond en enkele competitie Zondagen, en heeft tevens afschrijvingsrecht op des ochtends twee en des middags 1 andere baan. Ballen worden verstrekt bij den groundsman G. Dijkman, die tevens rackets en bespanningen verkoopt. Overdag is deze steeds op de baan aanwezig. Voor de banenregeling gelieve men de mededeeling op het bord in de Soc. Phoenix te zien.

Tevens deelt het Bestuur mede dat er Dinsdag 9 April een algemeene ledenvergadering zal zijn op de Soc. Phoenix. De agenda bevat de volgende punten: contributie, baanregeling, laddersysteem. Hieraan gekoppeld hoopt het Bestuur een lezing te kunnen bieden van den heer G. J. Scheurleer.

Verder deelt het Bestuur mede dat er geen ploeg van de D.S.L.T.C. deel kan nemen aan de competitie; en dat een mogelijke distributie van tennisschoenen is toegezegd, maar hierover verder niets bekend is. Nieuwe leden kunnen zich tot 15 April opgeven bij den Thesaurier, den heer W. Constandse, Oude Delft 4.

Namens het Bestuur,
P. J. MUYSKEN, Secretaris.

D.S.M.

Op Maandag 8 April zal den Heer A. G. Aukes een lezing met lichtbeelden houden, getiteld:

Per motor naar Indië.

Aanvang: 19.30 op het dispuut.

Namens het Bestuur,
B. VAN DER VLUGT,
secretaris.

D.S.A.F.V.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Amateur Fotografen Vereeniging, heeft zich bij de jongste Bestuurswisseling als volgt samengesteld:

B. de Bruyn	President,
M. H. Lubbers	Secretaris,
J. K. Riep	Thesaurier,
R. P. Schoemaker	Filmcommissaris,
W. H. van Raadshoven	Commissaris van het Materiaal en Bibliothecaris,

en maakt met groote vreugde bekend, dat de D.S.A.F.V. wederom over een Donkere Kamer beschikt. Het vertrek is ingericht in het Gebouw voor Mijnbouwkunde en het Bestuur is er in geslaagd de beschikking te verkrijgen over het belangrijkste materiaal, dat noodzakelijk is om de Donkere Kamer behoorlijk te installeren.

Zoo is er bijvoorbeeld weer een vergrootingsapparaat aanwezig, dat gebuikt kan worden voor negatieven tot een afmeting van 6×9 cm., terwijl een hoeveelheid vergrootingspapier van 13×18 cm. beschikbaar is.

Voorts is de Donkere Kamer voorzien van materiaal, afkomstig uit het oude vertrek, voor zoover het niet door de Duitschers is gestolen, zooals helaas met alle vergrootingsapparaten het geval geweest is.

Daar de Donkere Kamer evenwel van tijd tot tijd ook gebruikt wordt door de Afdeeling van Mijnbouwkunde zelf, wordt het aanbevolen, zich met den toezicht houdenden bediende in verbinding te stellen, een dag voor men van plan is, van het vertrek gebruik te maken. Zij, die er voor het eerst willen gaan werken, dienen een der leden van het Bestuur te raadplegen in verband met een nieuwe regeling, die gemaakt is voor het gebruik van de Kamer. Zoo bijvoorbeeld moet de sleutel niet meer op een daarvoor bestemde plaats worden opgehangen, doch na afloop van de werkzaamheden bij den bediende worden afgegeven.

De mogelijkheid, om eigen materiaal mede te brengen en ter plaatse op te bergen in daarvoor bestemde kastjes of laden blijft bestaan. Op Maandag 15 April a.s. zal de Donkere Kamer voor de leden worden opengesteld.

In tegenstelling met vroeger, toen alle leden van de D.S.A.F.V. zonder meer van de Donkere Kamer konden gebruik maken, wordt men thans verzocht, f 1.— Dokageld te betalen, te voldoen bij den Thesaurier, en men heeft dan het recht, gedurende het geheele vereenigingsjaar een onbepaald aantal keeren te werken. In verband met deze regeling is de gewone contributie laag gesteld.

Het Bestuur spreekt de hoop uit, dat velen, ook onder de Eerstejaars, zullen toonen, op waardige wijze met KC¹ en Na₂ S₂ O₃ om te gaan.

Tevens wordt bekend gemaakt, dat Dinsdagavond, 9 April en 8.30 een Filmavond zal worden gehouden op de Bovenetzaal van de Sociëteit „Phoenix”. Hierbij bestaat de gelegenheid voor leden, om eigen films te vertoonen, en zij, die meenen, films te bezitten, die hiervoor in aanmerking komen, kunnen dit kenbaar maken bij het Bestuur.

Namens het Bestuur van de Delftsche Studenten Amateur Fotografen Vereeniging,

M. H. LUBBERS, Secretaris.

HEEMAF
ELECTRISCHE
MACHINES EN
APPARATEN

EENVOUDIG
BEDRUFSEKER
ONVERSLUTBAAR

06538

Veritas

Onafhankelijk Dagblad
voor Delft en Omstreken

Studenten-abonnement

f 2.50 per kwartaal

Administratie

„VERITAS”

Koornmarkt 62, Delft. Telefoon 1375

Uw

H.H. Studenten

adres voor eerste klas

bloemen
kransen
bouquetten
vaste planten
enz. is:

„Multi Flora”

Markt 20, Telefoon 2318, Delft

REPETITOREN

Dr ir C. J. D. M. Verhagen n.i. Botaniestraat 30, Delft.
Repeteert en tenteert Natuurkunde.

Ir O. L. Donker, van Leeuwenhoeksingel 40, Delft.
Wiskunde, Natuurkunde, Mechanica, Electrotechn. B.C.